

ne ned. Det er det, der var anledningen, og samtidig fik de en fri forfatning.

Men det særlige ved situationen var, at i denne akutte nødsituation havde især D.G. Monrad, der stod for selve udformningen af grundloven, en sådan fornemmelse for den historiske sammenhæng, at der ikke var tale om et brud, men netop om en videreførelse. Som bekendt havde Christian VIII på dødslejet sagt til sin søn Frederik VII, at han ønskede, at han ville give folket en fri forfatning. Det skyldtes til dels, at kongen havde mistillid til sin søns evner til selv at regere, men også at der allerede med stænderforsamlingerne var lukket op for folkets deltagelse.

Det er fuldstændig rigtigt, at det var en akut situation. Men det er en moden og ansvarsbevidst behandling af den, der er det karakteristiske, og det førte selvfølgelig også frem til den grundlov, vi har kunnet bruge lige siden. Det er dog imponerende, at vores nuværende grundlov i alt væsentligt bygger på og også ofte reproducerer den fra 1849.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg noterede i kampens hede, at hr. Søren Krarup kom til at sige, at i virkeligheden repræsenterede begivenhederne i 1849 ikke et brud med noget. Det er ikke en opfattelse, jeg er enig i. Det var et brud med enevælden og indførelse af folkestyre. Det er en lidt anden tolkning, hr. Krarup lægger frem, og den vil jeg bare melde min modstand imod.

Så vil jeg i øvrigt gøre gældende, at når den danske grundlov har vist sig at være så stærk, er det bl.a., fordi den løbende er blevet tilpasset en ny udvikling, og det er det, hr. Søren Krarup nu nægter den nuværende grundlov: at blive tilpasset ændrede vilkår.

Jeg vil godt anføre til sidst, at jeg synes, det nærmer sig det dybt krænkende, at f.eks. mit parti, som har været ivrige deltagere ved forfatningsændringerne i det sidste århundrede, skal stemples som verdensfjerne teoretikere i grundlovsspørgsmål, fordi vi har den holdning, at skal en grundlov forblive stærk, må man også tilpasse den de ændrede vilkår.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Når jeg siger, at der i 1849 ikke var tale om et brud, er det altså i forståelsen af, som jeg lige sagde til hr. Svend Auken, at Danmarks historie har en lykkelig sammenhæng, som f.eks. den

franske historie ikke har. Der var selvfølgelig tale om en ny situation, men det var i virkeligheden en fortsættelse af den sammenhæng, som var afgørende. Derfor er og bliver situationen eller sandheden om den danske virkelighed, at vi har levet i en lykkelig historie, fordi den har været uden de brud, som andre ulykkelige folks historie kender.

Kl. 16.15

Jeg er jo slet, slet ikke uenig med hr. Niels Helveg Petersen i, at selvfølgelig skal enhver lov løbende tilpasses. Det er grundloven jo også blevet. Og det viser sig altså, at den har været formuleret så smidigt, at den har virket med de tilpasninger, der har været nødvendige, selv om man kan diskutere, om det var nødvendigt at nedlægge Landstinget i 1953. Jeg gad vidst, hvor mange der i dag egentlig ikke ville finde, at et landsting som en regulerende faktor på lovarbejdet kunne være ganske udmærket.

Men selvfølgelig kan man ændre tingene, og det gælder lige så vel i dag, som det gjaldt i 1953 og 1915. Der skal bare være en anledning til det. Det er også det, jeg sagde i min indledning, at hvis der virkelig er mangler, hvis der virkelig er behov for det, så er det da klart, at vi godt kan lave en grundlovsrevision. Men der skal altså også være en virkelig grund til det, og det er jo det, der ikke er.

Der vil jeg også tillade mig at sige om hr. Niels Helveg Petersens verdensfjerne parti, at det er og bliver jo altså sådan en lille begrundelse, som hr. Niels Helveg Petersen anfører, nemlig at sproget er gammeldags. Det er det jo for det første ikke, det er betydelig bedre end meget af det, der skrives i dag.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Ja, det var lige før, jeg hørte, at hr. Søren Krarup nu måske ønskede en grundlovsændring for at genindføre Landstinget, men det står jo også enhver frit for at foreslå i forbindelse med grundlovsarbejdet.

Nej, jeg vil tilbage til frihedsrettighederne, og her er jeg mærkværdigvis enig med hr. Søren Krarup. Det er frihedsrettighederne, der er noget helt centralt også i en forfatning. Det er menneskets, individets beskyttelse imod magthaverne. En af grundene til, at der efter min opfattelse er behov for at nyskrive den danske grundlov, er netop frihedsrettighedskapitlet.

Nu ser jeg bort fra menneskerettighederne i deres helhed, som hr. Søren Krarup har et bela-